

इह 'एव सर्वैरु युष्माभिः स्थातव्यं सततोद्यतेः,
 रक्षणीयम् इदं राष्ट्रं, काले कार्यम् च विक्रमः । 39
 वसन्तकद्वितीयस् तु गत्वा 'अहं प्रज्ञया स्वया
 वत्सेशं मोचयित्वा तम् आनयामि न संशयः । 40
 जलाकृतौ विशेषेण वैद्युताग्नेरु इव द्युतिः,
 आपदि स्फुरति प्रज्ञा यस्य, धीरः स एव हि । 41
 प्राकारभञ्जनान् योगांस् तथा निगडभञ्जनान्
 अदर्शनप्रयोगांश् च ज्ञाने ऽहम् उपयोगिनः । 42
 इत्यु उक्त्वा प्रकृतीः कृत्वा हस्तन्यस्ता रुमणवतः
 यौगन्धरायणः प्रायात् कौशाम्ब्याः सवसन्तकः । 43
 प्रविवेश च तेन 'एव सह विन्ध्यमहादवीं,
 स्वप्रज्ञाम् इव सत्त्वाद्यां, स्वनीतिम् इव दुर्गमां । 44
 तत्र वत्सेशमित्रस्य विन्ध्यप्राग्भास्वासिनः
 गृहं पुलिन्दकाख्यस्य पुलिन्दाधिपतेरु अगात् । 45
 तं सज्जं स्थापयित्वा च पथा तेन आगमिष्यतः
 वत्सराजस्य रक्षार्थं भूरिसैन्यसमन्वितं । 46
 गत्वा वसन्तकसखस् ततो यौगन्धरायणः
 उज्जयिन्यां महाकालश्मशानं प्राप स क्रमात् । 47
 विशेषतश्च वेतालैः क्रव्यगन्धिभिर् आवृतं
 इतस् ततस् तमःश्यामिश् चिताधूमैरु इव 'अपरैः । 48